

ÎNCHEIERE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând cererea depusă de Zoia Corsacova cu privire la recuzarea judecătorului Curții Supreme de Justiție Nicolae Craiu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Zoia Corsacova împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea furnizării informației și repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă:

La 11 februarie 2020 Zoia Corsacova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea furnizării informației și repararea prejudiciului moral.

Prin încheierea din 23 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Zoia Corsacova cu privire la încasarea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 23 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 24 iunie 2021 Zoia Corsacova a depus apel împotriva hotărârii din 23 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 17 iulie 2021 Zoia Corsacova a depus recurs împotriva încheierii din 23 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 16 noiembrie 2021 Zoia Corsacova a depus cerere cu privire la strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad, în temeiul art. 198 alin. (3) lit. a) din Codul administrativ și art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă.

La 14 decembrie 2021 Zoia Corsacova a înaintat cerere de recuzare judecătorului Curții Supreme de Justiție Nicolae Craiu.

În susținerea cererii de recuzare, a invocat faptul că membrul completului nr. 1 de contencios administrativ - Nicolae Craiu, urmează a fi înlăturat de la examinarea cererii de strămutare, întrucât în privința imparțialității acestuia s-a expus Consiliul Superior al Magistraturii prin comunicatul de presă din 24 octombrie 2019, în care s-a menționat că în rezultatul emiterii deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție (dosarul nr. 3ra-1311/19), prin care a fost obligat Consiliul

Superior al Magistraturii să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la convocarea Adunării Generale a Judecătorilor, a fost compromis statutul de judecător independent.

Astfel, a considerat că circumstanțele enunțate, denotă suspiciuni de imparțialitate a judecătorului recuzat și la examinarea prezentei cereri de strămutare.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de recuzare înaintată judecătorului Curții Supreme de Justiție Nicolae Craiu, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 202 alin. (1) din Codul administrativ, judecătorul care examinează acțiunea în contencios administrativ trebuie să se abțină sau poate fi recuzat în baza temeiurilor prevăzute la art. 49 și 50.

În temeiul art. 49 alin. (1) și (2) Cod administrativ, într-o procedură administrativă, pentru o autoritate publică nu au dreptul să acționeze persoanele care: a) înseși au statut de participant la procedura administrativă; b) sînt membri de familie ai unui participant; c) în virtutea legii sau în baza procurii, reprezintă în general sau în această procedură administrativă un participant; d) sînt membri de familie ai reprezentantului unui participant în această procedură administrativă; e) desfășoară activitate remunerată la un participant al procedurii administrative sau activează la el în calitate de membru al consiliului de conducere, al consiliului de supraveghere sau al unui alt organ de acest gen. Această prevedere nu se aplică persoanelor angajate la o instituție de drept public participantă la procedura administrativă; f) în chestiunea respectivă au întocmit o expertiză sau au acționat în mod similar în afara calității lor funcționale/de serviciu. Persoana care, prin activitate sau decizie, poate avea nemijlocit avantaje sau dezavantaje este asimilată participantului. Această prevedere nu se aplică dacă avantajul sau dezavantajul se bazează doar pe faptul că cineva face parte dintr-un grup de populație sau grup profesional ale cărui interese comune sînt atinse de chestiunea în cauză.

La rîndul său, art. 50 alin. (1) din Codul administrativ, stipulează că pentru o autoritate publică într-o procedură administrativă nu pot acționa, de asemenea, persoanele în privința cărora există un motiv de justificare a neîncrederii față de o exercitare imparțială a funcției.

Conform alin. (2) lit. b), c) și d) al aceluiași articol, motivul indicat la alin.(1) poate exista, în special, atunci cînd persoana care acționează pentru autoritatea publică: și-a expus părerea în public în mod depreciativ sau într-un alt mod ce poate fi contestat în privința unui participant la această procedură; și-a expus părerea în public cu privire la finalitatea procedurii sau la aprecierea probelor pînă la încheierea procedurii; are un interes economic sau personal față de rezultatul procedurii administrative.

În corespundere cu prevederile art. 202 alin. (4) din Codul administrativ, recuzarea sau abținerea judecătorului se examinează în ordinea prevăzută în Codul de procedură civilă.

Articolul 52 alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă prevede că, propunerea de recuzare și de abținere de la judecată se face oral sau în scris pentru fiecare în parte, trebuie să fie motivată și prezentată pînă la începerea dezbaterii cauzei în fond. Cererea de recuzare și cererea de abținere de la judecată pot fi înaintate mai tîrziu doar dacă autorul lor a aflat de existența temeiului recuzării sau

abținerii după ce a început judecarea cauzei în fond. Procedura soluționării cererii de abținere de la judecată și efectele admiterii ei se determină conform prevederilor art.53 și 54.

În conformitate cu art. 53 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța decide asupra recuzării în camera de deliberare printr-o încheiere motivată, care nu se supune niciunei căi de atac decât o dată cu fondul hotărârii sau al deciziei.

Prin urmare, din normele citate supra rezultă că legiuitorul a prevăzut exhaustiv două condiții esențiale pentru înaintarea cererii de recuzare în privința judecătorului și anume: recuzarea trebuie să fie motivată și poate fi propusă până la începerea dezbaterii cauzei în fond.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin cererea din 14 decembrie 2021, Zoia Corsacova a înaintat recuzare judecătorului Curții Supreme de Justiție Nicolae Craiu.

În acest sens, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că propunerea de recuzare înaintată de Zoia Corsacova, este întemeiată pe existența unei suspiciuni cu privire la lipsa de imparțialitate a judecătorului Nicolae Craiu, fiind invocat că în privința imparțialității acestuia s-a expus Consiliul Superior al Magistraturii prin comunicatul de presă din 24 octombrie 2019, în care s-a menționat că în rezultatul emiterii deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție (dosarul nr. 3ra-1311/19), prin care a fost obligat Consiliul Superior al Magistraturii să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la convocarea Adunării Generale a Judecătorilor, a fost compromis statutul de judecător independent.

Raportând motivele de recuzare la prevederile normelor juridice enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide netemeinicia cererii, or, aceasta nu este motivată suficient în sensul existenței unor prejudecăți sau idei preconcepute a magistratului recuzat, susceptibile de a-i afecta imparțialitatea subiectivă, iar faptul neîncrederii în judecătorul recuzat pe motivele expuse, nu poate constitui temei de admitere a cererii de recuzare, întrucât temeiul expus nu cade sub incidența art. 50 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, fapt ce exclude orice dubiu legitim referitor la imparțialitatea judecătorului.

Totodată, motivele invocate în cererea de recuzare nu constituie circumstanțe, care indică la imparțialitatea obiectivă a judecătorului nici în sensul definit de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

De altfel, după cum reiterează Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă, imparțialitatea obiectivă a judecătorilor ține de evaluarea aparențelor necesare excluderii unei bănuieli rezonabile privind imparțialitatea judecătorului în temeiul anumitor fapte verificabile. În acest context, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului statuează că în fiecare caz concret va trebui de stabilit dacă, în afara conduitei personale a judecătorului, există fapte dovedite de natură a ridica îndoieli în ceea ce privește imparțialitatea acestuia (Wettstein contra Elveției, hotărârea din 21 decembrie 2000, definitivă din 21 martie 2001).

Existența imparțialității, în sensul conferit de art. 6 § 1 al Convenției, se determină prin aplicarea unui test subiectiv, constatând în examinarea convingerilor personale ale unui judecător anume într-o cauză dată și, în același timp, pe baza unui

test obiectiv al cărui scop este de a stabili dacă judecătorul a oferit garanții suficiente pentru a elimina orice dubiu legitim în cauză respectivă.

În Recomandarea nr. R(94) 12 privind independența, eficiența și rolul judecătorilor (Principiul I.2.d), Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a consemnat că „Judecătorii trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a lua hotărârile imparțiale, în conformitate cu conștiința lor și cu interpretarea pe care o dau faptelor, respectând regulile relevante stabilite de lege“.

În același timp, Colegiul reține că temeiurile de recuzare a judecătorului nu pot fi lărgite la inițiativa participanților, precum și nu pot fi tălmăcite de către aceștia, iar limitele impuse de lege urmează să contracareze abuzurile justițiabililor și să creeze un echilibru necesar pentru îndeplinirea efectivă a justiției.

Potrivit criteriilor enunțate de apreciere a imparțialității judecătorului recuzat, Colegiul conchide că la caz, nu există circumstanțe care ar pune la îndoială rezonabilă imparțialitatea acestuia, iar motivele invocate în cererea de recuzare nu se încadrează în cele enumerate la art. 49 și 50 din Codul administrativ, care reglementează în mod exhaustiv temeiurile de recuzare a judecătorului și a inadmisibilității participării acestuia la judecarea cauzei.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea depusă de Zoia Corsacova cu privire la recuzarea judecătorului Curții Supreme de Justiție Nicolae Craiu.

În conformitate cu art. 202 alin. (4), 230 Cod administrativ, art. 53 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă de Zoia Corsacova cu privire la recuzarea judecătorului Curții Supreme de Justiție Nicolae Craiu.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic